

////////////////////// KOPERGIETERY & NIE //////////////////////////////////////

TWIST 6+

.....www.KOPERGIETERY.be.....

OVER DE VOORSTELLING

Twist is een arme jongen, rijk aan ideeën.

Twist verzamelt geheimen. Hij 'berooft' mensen van hun diepste geheimen en houdt deze helemaal voor zichzelf.

Tot de jongen een verschrikkelijk geheim over zijn moeder ontdekt ...

Met TWIST slaan het Gentse creatiehuis KOPERGIETERY & het internationale gezelschap NIE (New International Encounter) voor de eerste keer de handen in elkaar.

Regisseurs Johan De Smet (KG) en Kjell Moberg (NIE) creëren geheel in de traditie van l'art pauvre – met een minimum aan middelen – een **anarchistische familiemusical/ muziektheater voor iedereen vanaf 6 jaar.**

Een internationale samenwerking

KOPERGIETERY kiest in haar beleid voor een uitgebreide internationale werking. Theater stopt niet aan de grenzen. Internationale ontmoetingen en uitwisselingen geven inspiratie en input aan makers en spelers, zorgt voor vernieuwing en een frisse kijk op de kunsten.

Twist is geen eenmalige noch eerste internationale samenwerking. KOPERGIETERY gaat reeds lang actief op zoek naar dergelijke samenwerkingen, presenteert internationaal (gast)werk en reist veelvuldig internationaal.

Twist is in de eerste plaats een artistieke samenwerking. De cast bestaat zowel uit KOPERGIETERY- als NIE-medewerkers. Vlaamse, Noorse, Britse, Tsjechische mensen werken samen aan een voorstelling die internationaal zal reizen.

concept, creatie en regie: **Johan De Smet, Kjell Moberg**

muziekcompositie: **Helder Deploige**

spel/dans/zang: **Helder Deploige, Dagfinn Tutteren, Nele Van den Broeck, Lenka Rozenhalova**

choreografie: **Sébastien Chavée**

vormgeving & kostuums: **Katja Ebbel Frederiksen**

lichtontwerp: **Jeroen Doise, i.s.m. Elke Laleman**

klank: **Korneel Moreaux**

productie: **KOPERGIETERY & NIE**

www.kopergietery.be | www.nie-theatre.com

twist

EEN GESPREK MET DE MAKERS

Wie gaat er nu mijn eitje bakken?

Twist is een creatie van NIE en Kopergietery. Waar vonden jullie elkaar?

Tien jaar geleden ontmoetten we elkaar op het Milk Festival in Toronto, waar Kopergietery te gast was met de voorstelling Boysband. NIE, een rondreizend theatercollectief met mensen uit Noorwegen, Groot-Brittannië en Tsjechië, was daar ook. Naast het feit dat het op persoonlijk vlak goed klikte, voelden we ook een artistieke zielsverwantschap. We waren onder de indruk van elkaars werk. De afgelopen jaren zijn we elkaars voorstellingen blijven zien. En toen kwam de dag dat we ons afvroegen wat het zou zijn moesten we onze artificeit samenbrengen.

Heel erg zwart-wit zou je kunnen zeggen dat NIE meer werkt vanuit "classical storytelling" waarin het narratieve heel sterk aanwezig is, terwijl in mijn werk (dixit Johan De Smet) meer het krankzinnige zit, het gekke, het switchen van de ene naar de andere wereld, met reflecties naar de muziek. De combinatie van beide manieren van vertellen vond heel erg zijn plek in *Twist*: het wordt een theaterbeléving, veeleer dan een traditioneel verteltheater, maar wel met voldoende ruimte voor de vertelling. We noemen het een "anarchistische familiemusical". Hiermee bedoelen we niet een parodie op, maar een knipoog naar de musical. Net zoals de titel maar een kleine knipoog is naar de musical *Oliver Twist*. Het verhaal gaat ook over een jongen, die weinig bezit, en geheimen rooft van anderen. De titel verwijst veeleer naar de verschillende "twist"-momenten in de voorstelling, de bewuste theaterstijlbreuken waarmee een draai wordt gegeven aan het verhaal. Maar ook een twist in het leven van de jongen. Een *Twist* in zijn emotioneel groeien.

Waarover gaat de voorstelling?

De voorstelling gaat over een jongen van negen jaar oud, *Twist*, die geheimen verzamelt. Grote en kleine geheimen. Zo weet hij bijvoorbeeld dat de buurman is gestorven nadat hij een brief ontving van het ziekenhuis. Een ander geheim van hem is dat hij alle brieven gericht aan zijn moeder onderschept. Op een dag ontvangt zijn mama een brief uit het ziekenhuis. Dit is voor *Twist* het teken zij, net zoals de buurman, weldra zal sterven. Wat nu? Een kind kan heel erg praktisch reageren. Bijvoorbeeld: *ik zie een koffer en die gaat in de aarde en de mensen zeggen mooie woorden, maar wie gaat er nu mijn eitje bakken?* Hij gaat ten rade bij zijn twee beste vrienden, Duifman en Eulalie, op zoek naar een manier om met dit geheim, dit vreselijke nieuws om te gaan. Gaandeweg ontdekt *Twist* dat de oplossing van zijn probleem niet zit in het terugvinden van de vader, hij is immers perfect gelukkig met enkel de

mama, maar in het belang van een sterke vriendschap en zijn innerlijke kracht, gedreven door de liefde. De liefde voor zijn moeder.

Twist gaat over het dragen van een zware verantwoordelijkheid voor een kind wanneer er plots geen vader of moeder meer is. De concrete vragen die de situatie met zich meebrengt. *Een eitje kan ik misschien nog wel zelf bakken, maar wie kust mij een goede nacht?* Het besef misschien wel te kunnen overleven, maar niet te kunnen léven met het gemis van iemand dierbaar. Het dragen van een familiegeheim kan jonge kinderen opzadelen met een zware last. Maar met het vinden van een innerlijke kracht en met de hulp van vrienden is er véél mogelijk.

Van waaruit is de keuze voor dit verhaal ontstaan?

We voelden al een hele tijd de nood om iets te vertellen over geheimen. Geheimen worden al te vaak als iets negatief gezien. Iedereen heeft zijn "jardin-secret", iedereen zit met bepaalde geheimen, te vaak gerelateerd aan het relationele. Maar mensen hebben ook hele kleine geheimen, meer zoals in een "Amélie Poulain - wereld". Bijvoorbeeld: *niemand weet dat ik elke week de mat van mijn grootmoeder plat strijk, zodat ze er niet over kan vallen*. Als tienjarige herinner ik mij nog goed dat we vanalles verstopten in de tuin omdat we het gevoel hadden dat die dingetjes belangrijk waren, zoals een doodgewone steen, omdat we ervan overtuigd waren dat dié steen ooit belangrijk zou kunnen zijn.

Zo willen we ook met *Twist* een inkijk geven in de wereld van een jongen met een kinderlijke logica. Maar wat als deze plots wordt doorbroken door iets dat écht van levensbelang is? In onze persoonlijke levens verliezen we jammer genoeg mensen. Daar gaat de voorstelling niet expliciet over, maar dat sluipt er wel in; wat als het er wél echt om doet? Hoe overleeft een kind van negen jaar oud dat een zwaar geheim moet dragen?

Waren er bepaalde inspiratiebronnen?

We werden vooral geïnspireerd door de poëzie uit de films van Jaco van Dormael, zoals *Toto le héros* en *Mr. Nobody*, of de film *Le fabuleux destin d'Amélie Poulain* van Jean-Pierre Jeunet. In deze films bemerk je een soort van kinderlijke eenvoud. Kleine details die de wereld duiden en afsluiten. Deze vorm hebben we toegepast in de voorstelling. Van bij het begin. *Twist* komt op en zegt: *dit is mijn mama, mijn mama gaat dood maar ze weet het nog niet*. Geen verrassingen. Simpel. Het verhaal zit in het detail, een woord, de kleur.

Op dezelfde 'simpele' manier worden de rollen verdeeld: de acteurs komen op als zichzelf en duiden elkaar aan als personages: *ik ben Twist, jij bent Duifman, jij bent Eulalie*. Doorheen de voorstelling kunnen de rollen wijzigen. We beleven

het verhaal voortdurend vanuit de perceptie van de jongen, Twist, en hij kiest zijn medespelers, zijn vrienden. Hij bepaalt wie wie is en dat kan soms wisselen, soms zijn de spelers zichzelf, soms zijn ze bepaalde personages.

Ook voor de scenografie hebben we gekozen voor de kinderlijke eenvoud: de voorstelling begint met een quasi lege scene waarop gaandeweg een volledige kartonnen wereld ontstaat. Twist tekent, knipt en bouwt zijn eigen wereld: een huis, bomen, een kerkje omdat zijn mama gaat sterven en een kasteel, omdat jongentjes nu eenmaal graag kastelen bouwen. Op het einde krijgen we de apotheose, een theatrale uitvergroting van de wereld in het hoofd van het kind.

Is het resultaat een associatieve voorstelling waarbij het aan de toeschouwer is een verhaal te construeren of wordt er een duidelijk verhaal verteld?

We hebben niet gezocht naar ingewikkelde narratieve constructies, maar toch beogen we een afgeronde schoonheid. Door middel van improvisatieopdrachten zijn we met de acteurs gekomen tot een associatieve vertelling met genoeg ankerpunten om het verhaal te kunnen volgen. Een verhaal dat verteld wordt met meer dan alleen woorden, daarom de keuze voor de musical. Sommige dingen worden verteld in een lied, andere dingen in een dans, of in een gesprek.

De acteurs spreken niet allemaal dezelfde taal. Hebben jullie dit verwerkt in de voorstelling?

Het feit dat ze allemaal een andere taal spreken hebben we niet meer dan als een realiteit aanzien. Zoals er ook in een klasgroep verschillende kinderen een andere taal spreken. Soms zegt er eens iemand een woord dat je niet begrijpt, of iemand heeft een vreemd accent. Een schone realiteit. Waarbij we elkaar ook moeten proberen verstaan in ons anders zijn.

Wat is de kracht van de voorstelling?

Het is een ode aan het leven. Een ode aan de kracht van de moeder, een ode aan de kracht van een jonge jongen die tot het besef komt dat, ondanks de zware lasten die op zijn schouders rusten, het "ok" is in situaties terecht te komen waarbij de mama of de papa er niet is. Het is een realiteit dat er kinderen zijn die opgroeien zonder mama of papa. Maar Twist geeft hoop. Door te tonen dat je ondanks het gevoel van verantwoordelijkheid en verdriet wanneer je weet dat je iemand die jou heel dierbaar is gaat verliezen, je toch nog steeds de kracht kan vinden, zowel in jezelf als bij dierbare vrienden.

SUGGESTIES VOOR ACTIVITEITEN IN DE KLAS

VOORBEREIDING

De voorstelling heeft niet heel veel voorbereiding, maar hier toch enkele tips om hen mee te geven, zodat ze met de juiste blik kijken:

Affichebespreking

Het is altijd leuk om te vertrekken vanuit het affichebeeld. Laat hen raden waarover de voorstelling zou kunnen gaan op basis van de titel en de foto.

Vertel hen dat het een musical is. Licht eventueel dit begrip toe: in deze voorstelling wordt een verhaal verteld, maar ook gezongen en gedanst. De muziek, de dansen en de liedjes zijn even belangrijk als de gesproken tekst om het verhaal te kunnen volgen. Dit om hen duidelijk te maken dat het niet de bedoeling is dat ze beginnen te praten wanneer er muziek begint te spelen of wanneer er gedanst wordt (wat dikwijls gebeurt tijdens schoolvoorstellingen).

Belangrijk is ook hen te vertellen dat de voorstelling géén bewerking is van de musical Oliver Twist. "Twist" verwijst veeleer naar de verschillende onverwachte wendingen – twists – in het verhaal.

Afhankelijk van de doelgroep kan je eventueel al kort het verhaal toelichten (zie interview).

Je kan hen ook vertellen dat de voorstelling in al zijn facetten – decoropbouw, personageverdeling, verhaalopbouw,... - beroep doet op een kinderlijke eenvoud. Net zoals de kinderen op de speelplaats een eigen fantasiewereld creëren door de zitbank om te toveren tot een schip, de zandbak tot een veilige thuisbasis en zichzelf tot piraten, prinsessen en haaien, zo ook komen de acteurs op, verdelen de rollen onder elkaar en maken het decor gaandeweg, uit karton. Zoals kinderen op de speelplaats soms wisselen van rol - zo zullen ook de acteurs dit af en toe doen.

Vertel het met een lied

Je hoeft niet altijd te praten om iets te vertellen. Je kan het ook tonen in een beweging of zingen in een lied. Er wordt in Twist veel verteld door middel van liedjes, dans en muziek.

Probeer dit ook eens in de klas:

Mogelijke opdrachten:

- Vrij dansen op muziek (droevige muziek, blijde muziek, angstige muziek)
- Met lichaamspercussie muziek maken → battlen in 2 groepjes tegenover elkaar
- In groepjes een kort stukje muziek door middel van lichaamspercussie en klanken (vb beatbox) laten voorbereiden en presenteren aan elkaar.
De eerste cd's van Zap Mama kunnen dienen als voorbeeld.
- Na de klanken komen er woorden bij: schrijf in groepjes of klassikaal een liedje over jouw grote geheim of een liefdeslied. Gebruik eventueel instrumenten, lichaamspercussie of klanken om het lied te ondersteunen.

Wij zijn heel benieuwd naar jullie resultaten, dus liedjes mogen altijd worden opgestuurd via het web of per post naar scholen@kopergietery.be of Blekerijstraat 50 te Gent.

Maak de KOPERGIETERY van jullie!

De KOPERGIETERY is van en voor de kinderen. In het verlengde daarvan is het de traditie dat de schoolkinderen die naar een van onze eigen producties komen kijken een steentje mogen bijdragen aan dit creatieproces. Dit doen ze door vooraf in de klas iets te knutselen dat een duidelijke link heeft met de voorstelling. De dag van de voorstelling mogen ze hun creaties meebrengen en een unieke plek geven in de foyer. Op het einde van de speelreeks zal de foyer bijgevolg omgetoverd zijn tot een verlengstuk van de scène, helemaal vormgegeven door de schoolkinderen!

Voor Twist willen we graag dat jullie ons helpen met het maken van een gigantische zwerm duiven die door de foyer vliegen!

Een van de belangrijke personages in de voorstelling is immers Duifman. Hij is niet alleen de beste vriend van Twist, maar staat met zijn duiven ook symbool voor "de liefde". De liefde voor de moeder. De liefde voor een goede vriend. De liefde voor een meisje/jongen. Hij geeft al zijn duiven een naam. Het zijn de namen van zijn vorige vriendinnetjes.

Het zou dan ook leuk zijn moest ieder kind een duif maken en het ook een naam geeft van iemand die zij heel erg graag zien, maar door omstandigheden moeten missen.

Maak de duiven uit Karton – zie bijlage. Hoe meer verschillende vormen van duiven, hoe mooier natuurlijk. Je mag ze eventueel versieren met grijs potlood/zwart of roze, maar dat hoeft niet. Maak er een gaatje in zodat je de duif aan een van de vele visdraadjes in de foyer kan ophangen. Schrijf op de duif zijn/haar naam in mooie, sierlijke letters.

NAVERWERKING

Een klasgesprek

- Wat vond je van de voorstelling?
- Kan je iets vertellen over het decor/de acteurs/de liedjes/de muziek/het verhaal/...
- Waarover ging het verhaal?
- Wat/wie helpt jou wanneer je bang/verdrietig bent?
- Heb jij geheimen? Waar bewaar je die?

...

Maak een kartonnen wereld waarin iedereen zijn geheimenplekje krijgt

Er zijn twee mogelijkheden:

- Je maakt met de klas enkele grote dingen uit karton, vb. een kasteel, een boom, een auto,.. en alle leerlingen geven hun geheim een eigen plek .
- Alle leerlingen maken een eigen plekje uit karton - een huis, een boom, een kasteel, een raket, ... - en stoppen er hun geheim in. Construeer met alle kartonnen creaties een kleine geheimenwereld in de klas.

Voorbeelden van mogelijke constructies uit karton vind je in bijlage.

Een verslagje van het nagesprek en eventueel enkele foto's van de kartonnen werelden ontvangen we grààg! scholen@kopergieterij.be.

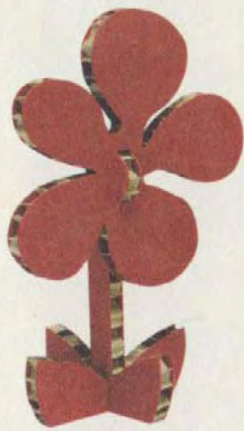

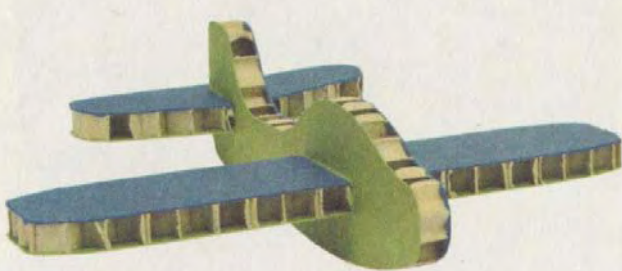
12

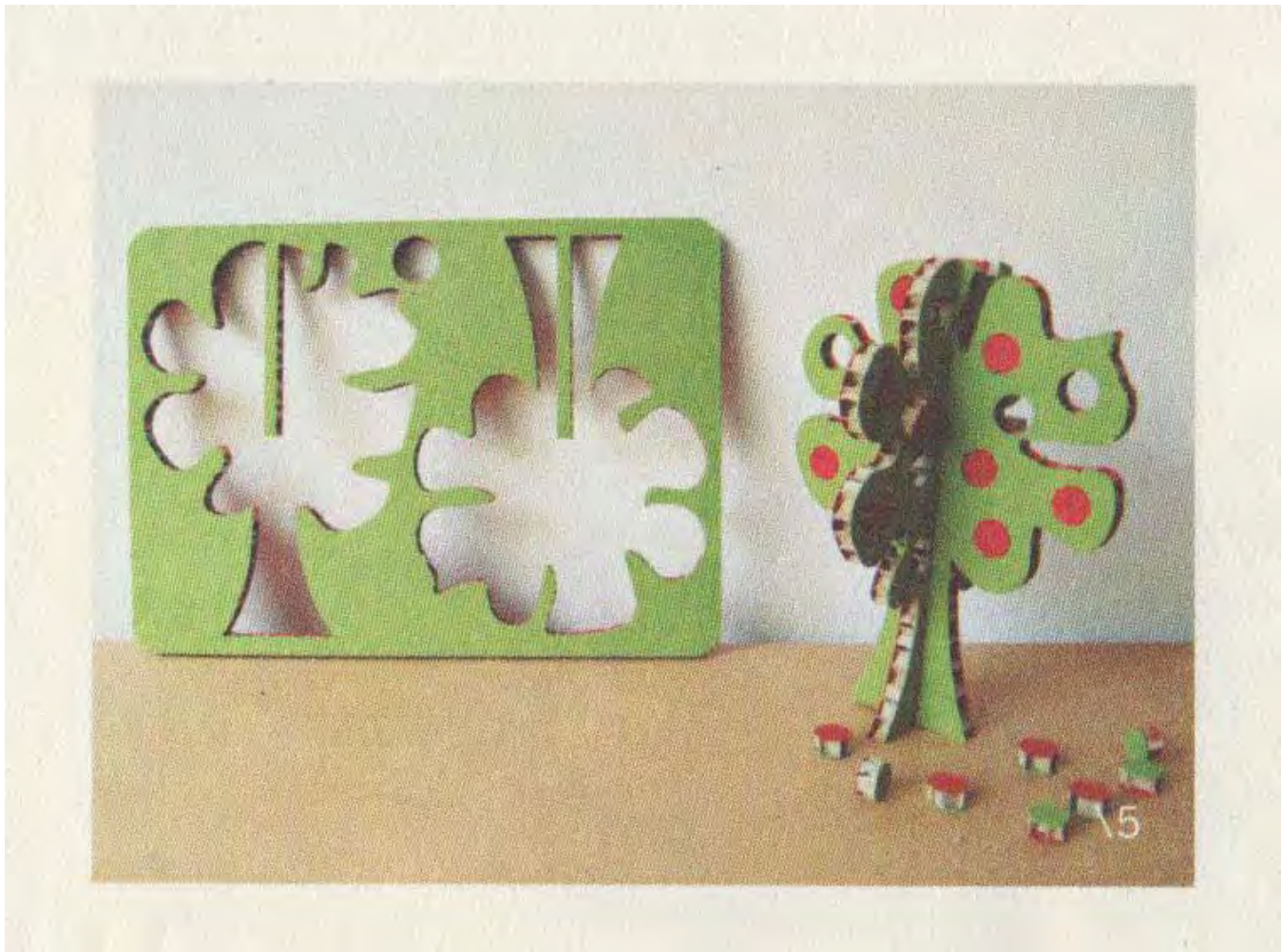
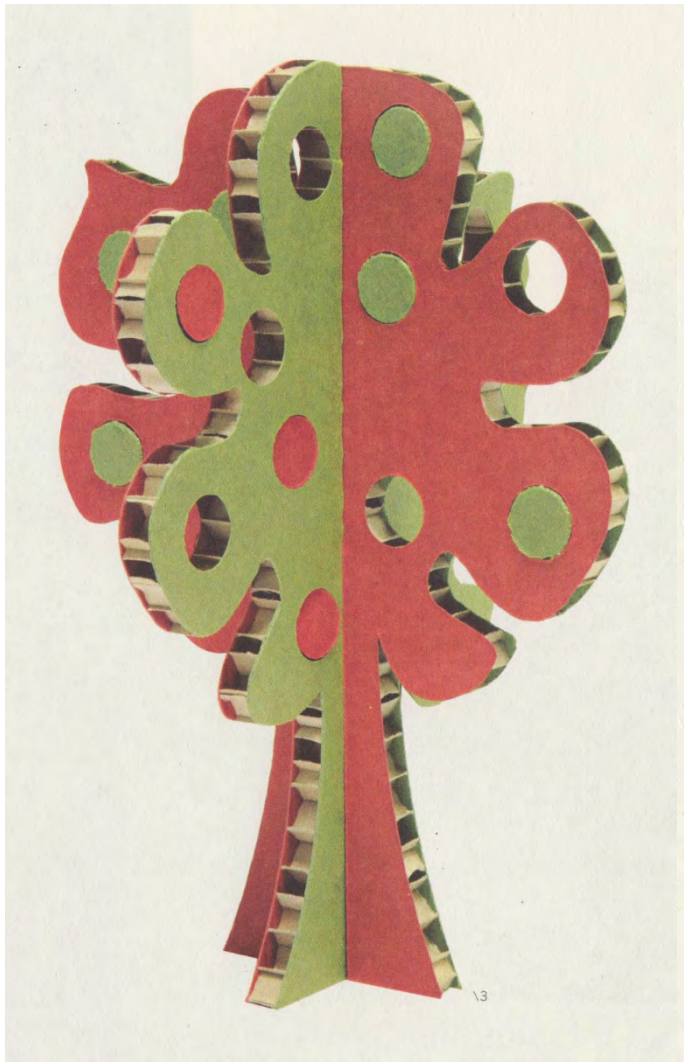
13

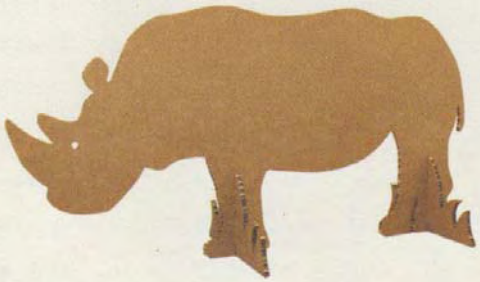

12

13

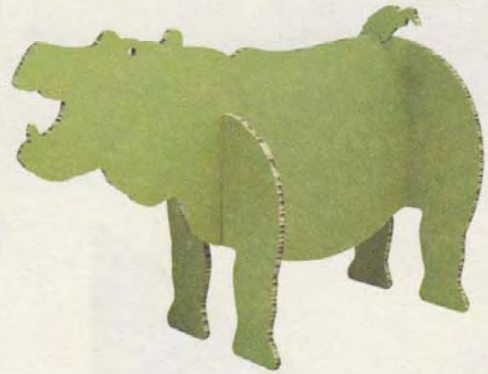
18

19

110

111

